

[Elisabeth Krog]

Jeg vil gerne sige til fru Janne Normann, at jeg er ganske enig med hende. Jeg synes også, vi trænger til nye synspunkter og en farlig og provokerende radio. Vi er slet ikke bange for en farlig radio. Vi mener bare, den ville blive mere farlig, hvis der også kom nogle andre synspunkter frem end de synspunkter, som dominerer i øjeblikket, og som i virkeligheden er meget etablerede, for det er tidens gængse synspunkter, som dominerer i Danmarks Radio.

Problemet med alsidigheden har jo været, at når man har indført den engagerede, aktive, agiterende journalistik og det dramadokumentariske reportageforløb, ja, så forudsætter det i virkeligheden en vis samtidighed i angreb og forsvar. Det er klart, at det kan ikke gøres; man kan ikke pensle det sådan ud, som det blev sagt her. Den form for journalistik er i virkeligheden næsten uforenelig med fortolkningen af alsidighedskravet, hvor man siger, at alsidigheden ikke behøver at være til stede i den enkelte udsendelse, men skal ses over en længere, ikke nøjere fastsat periode. For med en sendetid på 14.600 radiotimer og et par tusinde TV-timer er det jo ganske overordentlig svært at vurdere, om der kommer et ligeværdigt modspil på et andet tidspunkt, og om de mennesker, som har hørt det første angreb, også har mulighed for at høre eller hører det forsvar, der senere måtte komme, særlig hvis det kommer et halvt års tid efter. Det gør det nu jo ikke altid.

Selv om hr. Steen Folke mener, det angiver vore klagers kvalitet, at de aldrig har kunnet samle flertal i radiatorådet, vil jeg nu gerne sige til hr. Steen Folke, at det er nu ikke sikkert. Man kan af og til have den fornemmelse, at det ikke så meget er et spørgsmål om, hvorvidt kritikken er dokumenteret eller berettiget; det drejer sig mest om at få kulet kritikeren ned, og det bliver han eller hun så.

Jeg vil gerne komme med et eksempel. Vi har jo fået offentlighed i efterkritikken. Efter svare prøvelser og lidelser er man gået med til, at der er blevet offentlighed i efterkritikken. Men se, det er sket på betingelse af, at der er fuldstændig samtidighed i kritik og forsvar i radiatorådet. Det vil sige, at medarbejderne selvfuldelig betinger sig, at dette princip håndhæves i radiatorådet – et princip, som de aldrig nogen sinde ville drømme om

at unde de mennesker, som de eventuelt hænger ud, eller de institutioner, de kritiserer i Danmarks Radio. Her opfører man sig efter min mening som skallesmækkende mimoser. Hvis man ønsker, at der skal gælde én lov for de ofre, man har på skærmen, og så en helt anden lov for én selv, så kan man nok sætte spørgsmålstegn ved, om det nu er helt rimeligt.

Fru Janne Normanns censurbegreb har rystet mig, må jeg sige. Jeg vil gerne med syvtommersøm slå fast, at den eneste censur, der forekommer i og omkring Danmarks Radio, er den censur, der fuldstændig legalt og normalt udøves på hvert eneste redaktionelt kontor i Danmarks Radio og for øvrigt på hver eneste redaktion i hver eneste avis landet over. Det er censur, hvor man udvælger de medvirkende, hvor man udvælger de interessante, hvor man udvælger særlig, hvem der ikke skal medvirke osv. Det er en ganske normal procedure, og den forekommer i Danmarks Radio som alle andre steder. Jeg tror, man må sige, at dermed er der sagt nok om censur i Danmarks Radio.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Jeg er ked af, at jeg har rystet fru Elisabeth Krog, men min tale om censur gik nu på frygten for, at der kunne komme en censur. Den kontrol, der er nu, og den programtilrettelægning, der er nu, vil jeg ikke kalde censur. Det var dog også en afskyelig tanke.

En ting vil jeg gerne lige sige til fru Elisabeth Krog, nemlig at man skal skelne mellem de angreb, der kommer. Det er rigtigt nok, at en del angreb kan man måske først høre imødegået mange måneder efter, at de har været rettet. Det gør ikke noget, hvis det er en sag, der angribes. Derimod er det almindelig journalistisk fairness, at en person, der bliver angrebet, skal have lejlighed til at svare i samme udsendelse, og hvis det ikke forekommer, så er det en fejl.

Maisted (FP):

Hvis jeg hørte rigtigt, sagde den socialdemokratiske ordfører, at forudsætningen for vort folkestyre var netop, at man havde alsidighed i Danmarks Radio. Hermed har hykleriet næsten nået sit toppunkt fra socialde-